

uden forekommer det mig, at noget taler for ogsaa at tage noget mere Hensyn til det personlige, end Justitsministeren gjorde, idet denne Embedsmand søgte Embedet under en bestemt Forudsætning, som man maatte regne med ikke blev brudt et Par Aar efter.

Justitsministeren (Rytter): Selvfølgelig skal vi tage alle mulige Hensyn til Embedsmænd, men vi vil ikke gaa saa vidt, at vi ligefrem tilsiger de Embedsmænd absolut Støtte, som blot har søgt et Embede under en vis Forudsætning; hvis det viser sig, at den Forudsætning brister, maa det selvfølgelig gaa ud over vedkommende Embedsmænd. — Det ærede Medlem sagde, at det var ogsaa saglige Betragtninger, han fremførte, nemlig i den Retning, at man maa undgaa, at vedkommende Dommer bliver forflyttet. Det er ikke ganske rigtigt, for i Tilfælde af, at vedkommende Dommer bliver forflyttet, staar man netop saaledes, at man kan sige: saadan skal det være for Fremtiden, saa kan vi netop gennemføre den Deling, som her er antydnet — om jeg maa brugesaa stærkt et Udtryk —: med Magt, hvad vi altsaa ikke kan for Øjeblikket. Jeg haaber imidlertid stadig, at det maa lykkes at faa Forholdene ordnet. Naar jeg var saa betænkelig ved de Udtalelser, det ærede Medlem fremsatte, var det, fordi han sagde, at vi maa sætte Lønnen for Fuldmægtigstillingen saaledes, at vi kan faa en Fuldmægtig deroppe. Det tør jeg ikke absolut gaa med til, for det vilde have Konsekvenser med Hensyn til de 100 Embeder, vi har i Landet, idet Ministeriet er under et meget stærkt Pres, der gaar i Retning af at sætte Fuldmægtigenes Lønning op, fordi det siges, at ellers kniber det med at faa Pladserne besat, og jeg er ikke nogen udpræget Tilhænger af at sætte Lønningerne op. Og hvis jeg fraveg mit Standpunkt i et enkelt Tilfælde og satte Lønningen op, vilde man komme forholdsvis daarligt af Sted i andre Tilfælde. Men jeg haaber og tror, at det skal kunne lykkes at skaffe Dommeren i Aalborg en Lettelse; hvis det ikke lykkes, er der ikke andet dertil at sige end, at Grunden er den, at de rent saglige Hensyn har maattet gaa forud for personlige.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov angaaende Omregning af Forpagtningsafgifter, Aftægtsydelse og Grundbyrdeydelse m. m. i de sønderjydske Landsdele.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 453).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under et.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets §§ 1—7 (se Tillæg C. Sp. 119) og dets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Man gik derefter til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 489 af 12. September 1919 om Statens Tjenestemænd. (Grænsegendarmeriet).

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 125).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Finansministeren (N. Neergaard): Grænsegendarmeriet har i det sidste Aar befundet sig i en ret flydende Tilstand, en naturlig Følge af de overordentlig store ekstraordinære Opgaver, som Korpset fik at varetage, idet det en Tid lang maatte bevogte baade Grænsen ved Kongeaaen og den nye Grænse mod Syd. Denne nye Sydgrænse kræver et meget betydeligt større Personale til sin Bevogtning, end den gamle Grænse krævede, Opgaverne er i alle Henseender vanskeligere. Der er jo ikke saa lidt Tilbøjelighed til Smugleri ved denne Grænse, og den er i mange Henseender vanskelig at bevogte. Det maa ogsaa erindres, at der her er en Kyststrækning, idet Nordkysten af Flensborg Fjord og forskellige alsiske Kyststrækninger maa bevogtes af Grænsegendarmeriet, og det gør Bevogtningen yderligere vanskelig. Alt dette har krævet, at Grænsegendarmeriet maatte forøges meget betydeligt. Det er sket ved forskellige midlertidige Love og Bevillinger. Imidlertid har man ment baade i Gendarmeriet og i Administrationen, at det vilde være uheldigt,